

Nr 44.

Ankom till riksdagens kansli den 9 april 1920 kl. 2 e. m.

Utlåtande i anledning av Kungl. Maj:ts proposition, nr 106, angående försäljning av vissa kronoegendomar och upplåtande av lägenheter från sådana egendomar, punkt 7.

(2:a avd.)

I en till riksdagen den 14 februari 1920 avlåten, till jordbruksutskottet hänvisad proposition, nr 106, har Kungl. Maj:t, under åberopande av bilagt utdrag av statsrådsprotokollet över jordbruksärenden för samma dag, föreslagit riksdagen att i de i berörda protokoll närmare angivna, under 10 särskilda punkter upptagna ärenden medgiva försäljning av kronoegendomar eller upplåtande av lägenheter från sådana egendomar.

1) Beträffande de under punkterna 1—6 samt 8—10 upptagna framställningarna har riksdagen redan fattat beslut, varom utskottet härigenom velat

erinra.

2) I punkten 7 av förevarande proposition har Kungl. Maj:t föreslagit riksdagen medgiva, att, sedan kronoegendomen $\frac{1}{2}$ mantal Möllekulla nr 1 i Gammaltorps socken av Blekinge län blivit i huvudsaklig överensstämmelse med uppskattningsmännens förslag fördelad i åtta lotter, lotten litt. A må å offentlig auktion försäljas till den högstbjudande under de i brevet den 29 maj 1874 stadgade villkor, samt övriga sju lotter försäljas enligt gällande grunder för upplåtande av egnahems-lägenheter från kronoegendomar med hembuds rätt beträffande lotten litt. H för trädgårdsmästaren A. Josefsson.

[7. 1)]

¹⁾ Hänvisar till punkt i Kungl. Maj:ts proposition.

Utskottet.

Såsom i statsrådsprotokollet jämväl erinras hemställde Kungl. Maj:t redan vid 1916 års riksdag om medgivande till försäljning av ifrågavarande kronoegendom. Denna framställning avstyrktes av jordbruksutskottet, som därvid yttrade följande:

»Det föreliggande förslaget avser ifrågavarande egendoms uppdelning och försäljning i nio särskilda lotter.

Enligt vad utredningen i ärendet ger vid handen består skogen å egendomen till största delen av växtkraftig bokskog med bestånd av sådan skog, vilka torde vara bland de vackraste i länet.

Kungl. Maj:ts befallningshavande, som förordat egendomens bibehållande i kronans ägo, har uttalat bland annat, att en skövling av egendomens skog — något som enligt Kungl. Maj:ts befallningshavandes mening i händelse av försäljning av egendomen med bestämdhet kunde förutses komma att ske — skulle vara särdeles beklagansvärd.

Domänstyrelsen, med vilken jämväl departementschefen instämt, har ansett skäl icke föreligga att för skogsväsendets räkning eller av någon annan anledning behålla ifrågavarande egendom eller någon del därav.

Utskottet delar ej denna departementschefens uppfattning. Fastmer synas de av Kungl. Maj:ts befallningshavande anförda skäl för bibehållande åtminstone tills vidare av egendomen i kronans ägo synnerligen behjärtansvärda. Kungl. Maj:ts befallningshavandes farhågor beträffande en eventuell skogsskövling har utskottet funnit så mycket mera berättigade som nu rådande högkonjunktur på trävarumarknaden i än högre grad än eljest inbjuder till spekulation.

Utskottet håller sålunda före, att någon försäljning av ifrågavarande egendom på sätt föreslagits icke nu bör komma till stånd. Emellertid torde enligt utskottets uppfattning vid beslut rörande förnyad utarrendering av egendomen tagas under övernående, huruvida icke någon del av densamma lämpligen bör reserveras för framtida behov av egnahemslägenheter.»

Vid behandlingen av Kungl. Maj:ts förslag stannade riksdagens kamrar i olika beslut, i följd varav detsamma förföll.

Av vad 1916 års jordbruksutskott anförts ävensom av vad som vid ärendets behandling i kamrarna framhållits till förmån för avslag å nämnda proposition torde framgå, att skälet mot den år 1916 ifrågasatta försäljningen huvudsakligast varit faran för skövling av egendomens vackra, för trakten särskilt karakteristiska bokbestånd, vilkas motsvarighet endast mera sparsamt förekomme inom länet.

Riksdagens skrivelse i ärendet innehöll visserligen på grund av kamrarnas skiljaktiga beslut allenast ett meddelande, att försäljningsfrågan förfallit. Utskottet anser sig dock givetvis böra förutsätta, att skogsförvaltningen och i varje fall domänstyrelsen, vilken enligt handlingarna i ärendet fastställt de däri omförmälda skogsförsäljningarna, haft sig bekant de skäl, vilka, på sätt ovan angivits, föranledde, att för-

säljningsfrågan år 1916 förföll. Med hänsyn härtill har utskottet icke kunnat undgå finna det anmärkningsvärt, att åtgärder likväl vidtagits, vilka lett till en avverkning av, enligt i statsrådsprotokollet lämnade uppgifter, mer än hälften av egendomens skog och vilka sålunda bidragit till skapande av ett förhållande, som man genom ovan återopade uttalanden avsett att förekomma. Detta synes utskottet så mycket mera oförklarligt, som från domänstyrelsens sida icke anförts några som helst skäl för nämnda förfaringssätt.

I det läge, frågan om egendomens försäljning genom de sålunda vidtagna beklagliga åtgärderna nu emellertid bringats, synes dock utskottet skäl icke längre föreligga att bibehålla egendomen i kronans ägo. I betraktande härav och då det uppgjorda styckningsförslaget i och för sig ej ger anledning till någon utskottets erinran, hemställer utskottet,

att Kungl. Maj:ts under förevarande punkt gjorda framställning må av riksdagen bifallas.

Stockholm den 9 april 1920.

På jordbruksutskottets vägnar:

RAOUL HAMILTON.

Närvarande: herrar greve Hamilton, Ericsson Aaby, Norin, Hellström, Träff, Elisson, greve Wachtmeister, Lindskog, Öberg, Sjöblom, Johansson i Uppmälby, Lundström, Sävström, Andersson Karl Andreas, Flognfält och Ericson i Obergå.

Reservation

av herr *Hamilton* mot utskottets motivering.